

Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn. 2026: 58; 56–64 • DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2026.58.13910>

УДК: 316.77:351.86:070.11

## РЕГІОНАЛЬНА МЕДІАРЕЗИСТЕНТНІСТЬ У СИСТЕМІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ТА КРИЗОВИХ КОМУНІКАЦІЙ

Ольга Мітчук

*Національний університет водного господарства та природокористування,  
вул. Соборна, 11, 33028, Рівне, Україна*

*e-mail: [o.a.mitchuk@nuwm.edu.ua](mailto:o.a.mitchuk@nuwm.edu.ua)*

*<https://orcid.org/0000-0002-1011-7320>*

Стаття присвячена аналізу феномену регіональної медіарезистентності в контексті сучасних викликів інформаційної безпеки та кризових комунікацій. Сучасні виклики, зумовлені гібридною війною та повномасштабною агресією, актуалізують інформаційну безпеку, як ключовий чинник національної стійкості. У цих умовах регіональні медіа відіграють визначальну роль у стабілізації локального інформаційного простору та забезпеченні ефективних кризових комунікацій.

*Ключові слова:* регіональні медіа, медіарезистентність, інформаційна безпека, кризові комунікації.

**Постановка проблеми.** У сучасному світі, що характеризується стрімким поширенням гібридних загроз та глобальних криз, включаючи повномасштабні військові конфлікти, питання інформаційної безпеки та ефективності кризових комунікацій набуває першочергового значення. Центральне місце у цьому процесі посідають регіональні медіа, які, перебуваючи на передовій інформаційного фронту, стикаються з унікальними викликами: від прямої фізичної небезпеки для журналістів і руйнування інфраструктури до цілеспрямованого психологічного тиску та поширення дезінформації.

Інформаційна сфера перетворилася на один із ключових просторів протиборства, у межах якого відбувається системний вплив на суспільну свідомість, соціальну стабільність і національну безпеку. У цих умовах особливого значення набуває функціонування регіональних медіа, які забезпечують безпосередній зв'язок між владними інституціями, місцевими громадами та громадянським суспільством.

Регіональні медіа діють у специфічному локальному контексті, що поєднує близькість до аудиторії, підвищену довіру та водночас уразливість до інформаційно-психологічних впливів. За цих обставин виникає необхідність теоретичного осмислення та практичного впровадження механізмів, які б гарантували життєздатність, функціональність та довіру до регіональних медіасистем навіть в умовах найвищого кризового навантаження. Регіональні медіа є не лише джерелом новин, а

й критично важливим елементом системи життєзабезпечення громад, виконуючи функцію оперативної комунікації між владою, екстреними службами та населенням.

Саме тому питання їх здатності протистояти дезінформації, маніпулятивним наративам, панічним настроям і кризовим інформаційним загрозам набуває стратегічного значення. У науковому дискурсі ця здатність дедалі частіше осмислюється крізь призму поняття медіарезистентності, зокрема її регіонального виміру.

Оскільки наукова проблема полягає у відсутності цілісного концептуального підходу до визначення та оцінки регіональної медіарезистентності як ключового фактора інформаційної безпеки, ми у межах даного дослідження регіональну медіарезистентність розглядаємо, як системну характеристику локального медіапростору, що забезпечує його стійкість, адаптивність і відповідальність у кризових умовах (*визначення О. Мітчук*). Актуальність теми зумовлена потребою теоретичного осмислення та методологічного уточнення цього феномену в контексті інформаційної безпеки та кризових комунікацій.

**Мета** статті полягає у теоретико-методологічному обґрунтуванні поняття регіональної медіарезистентності та аналізі її ролі у системі інформаційної безпеки й кризових комунікацій. Для досягнення поставленої мети визначено наступні **завдання**: сформулювати авторське визначення терміну «регіональна медіарезистентність», проаналізувати теоретичне підґрунтя кризових комунікацій та стійкості медіа у військовий час, розкрити методологічну основу дослідження механізмів адаптації регіональних медіа та визначити їх ключові структурні і функціональні характеристики.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблематика функціонування регіональних медіа в умовах кризових ситуацій і воєнних загроз посідає помітне місце в сучасних українських наукових дослідженнях і розглядається з різних теоретико-практичних позицій.

Науковці зосереджують увагу на трансформаціях, яких зазнають регіональні редакції під впливом війни, а також на зміні їхніх функціональних і комунікативних ролей у локальному інформаційному просторі. Так, у працях В. Андрушків аналізуються інформаційна, мобілізаційна та стабілізаційна функції регіональних медіа, які в умовах війни набувають особливої ваги. Кризові комунікації українських медіа в період повномасштабного вторгнення є предметом наукових студій А. Бистрова. Науковець Є. Блінов спрямовує дослідницьку увагу на вплив повномасштабної війни на розвиток українських регіональних медіа, розглядаючи війну як каталізатор глибоких якісних змін у регіональному медіаландшафті. Комунікативні аспекти антикризового управління висвітлюються у працях Н. Вовк та Л. Мохнар, які досліджують кризові комунікації, як ключовий інструмент стабілізації соціальних процесів і мінімізації ризиків у періоди суспільних потрясінь. Питання стратегічної комунікації державних інституцій і її реалізації на регіональному рівні розкриваються у наукових дослідженнях О. Мітчук та А. Цевуха.

Водночас аналіз наукових публікацій свідчить, що попри ґрунтовне вивчення окремих аспектів діяльності регіональних медіа в умовах війни, поняття регіональної медіарезистентності залишається недостатньо концептуалізованим, що актуалізує потребу його подальшого системного наукового осмислення.

**Методологічна основа дослідження.** Дослідження базується на системному підході, який дозволяє розглядати регіональну медіарезистентність як багатокомпо-

нентну систему, що складається з організаційних, технологічних та комунікаційних елементів. Використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів. Зокрема, методом системного аналізу розкрито взаємозв'язок між регіональними медіа, органами влади та громадськістю у кризових ситуаціях. Цей метод дозволив розглянути медіарезистентність не як окрему характеристику, а як функцію усієї системи інформаційної безпеки. Метод концептуалізації використано для формування авторського визначення поняття регіональної медіарезистентності. Логіко-структурний метод забезпечив систематизацію ключових характеристик досліджуваного феномену та вибудову цілісної аналітичної моделі.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** У сучасному інформаційному просторі регіональні медіа функціонують як елементи складної системи інформаційної безпеки, що забезпечує не лише передачу повідомлень, але й формування суспільної довіри, зниження рівня паніки та протидію дезінформаційним впливам. У контексті забезпечення інформаційної безпеки та ефективності кризових комунікацій, ключовим теоретичним доробком цієї статті є формулювання поняття регіональна медіарезистентність.

На нашу думку, регіональна медіарезистентність – це інтегральна здатність регіональних медіасистем (включно з редакційними командами, інфраструктурою, контентом та аудиторією) протистояти, адаптуватися та швидко відновлюватися після деструктивних інформаційних впливів, гібридних загроз, кризових ситуацій чи надзвичайних подій, забезпечуючи при цьому безперервність критично важливого інформування населення та зберігаючи довіру в умовах обмежених ресурсів.

Формулюючи термінологічне визначення, ми підкреслюємо багатовимірність концепту, що включає три основні рівні: інфраструктурна стійкість (*здатність функціонувати при пошкодженні мереж, відсутність електроенергії, фізична безпека редакції*), інституційна стійкість (*фінансова незалежність, гнучкість управління, швидка адаптація редакційної політики*) та комунікативна стійкість (*здатність протидіяти дезінформації, підтримувати довіру аудиторії та здійснювати ефективні кризові комунікації*).

Дослідник А. Бистров підтверджує, що «в умовах повномасштабного вторгнення українські медіа продемонстрували надзвичайну здатність до адаптації, що є проявом високої медіарезистентності»<sup>1</sup>. Це виражається, за словами дослідниці В. Андрушків «у зміні форматів роботи, перехід до цифрових платформ у випадку втрати традиційних, а також у зміні жанрової та тематичної структури контенту»<sup>2</sup>.

Одним із ключових аспектів регіональної медіарезистентності є її роль у системі кризових комунікацій. Як зазначали дослідники Г. Дзяна та Р. Дзяний, «управління комунікаціями в умовах криз вимагає від медіа не лише швидкого поширення інформації, а й її верифікації та контекстуалізації»<sup>3</sup>. Регіональні медіа, маючи безпосередній контакт із місцевою аудиторією, виступають надійним фільтром для

<sup>1</sup> Бистров, А. (2025), «Кризові комунікації українських медіа періоду повномасштабного вторгнення: теоретичний аспект», *Образ*, 2(48), 81–92.

<sup>2</sup> Андрушків, В. (2024), «Робота редакцій і журналістів регіональних медіа у сучасних умовах», *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 35 (74) (3), ч. 2. с. 156.

<sup>3</sup> Дзяна, Г. О., & Дзяний, Р. Б. (2022), «Управління комунікаціями в умовах криз». *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*, (2), 13–21.

дезінформації, що надходить із зовнішніх джерел. Вони використовують унікальну перевагу – локальну довіру.

Функціональні характеристики регіональних медіа під час війни, детально описані вченими О. Мітчук та А. Матвійчуком, і за словами дослідників вони включають «мобілізаційну функцію (підтримка Збройних Сил України та волонтерського руху), пояснювальну функцію (роз'яснення рішень місцевої влади, правил безпеки) та психотерапевтичну функцію (надання місцевій громаді відчуття спільності та контролю над ситуацією)»<sup>4</sup>.

Регіональна медіарезистентність визначається як інтегральна здатність регіональних медіа та локального медіасередовища зберігати функціональну стійкість, професійну автономію та соціальну відповідальність в умовах інформаційних загроз, кризових ситуацій і воєнних викликів, забезпечуючи ефективні кризові комунікації та захист локального інформаційного простору.

Цей феномен включає кілька взаємопов'язаних вимірів:

- по-перше, організаційний вимір, що передбачає адаптивність редакцій до надзвичайних умов, обмежених ресурсів і ризиків безпеки «регіональні редакції демонструють високий рівень адаптації до кризових умов»<sup>5</sup>;
- по-друге, професійний вимір, пов'язаний із дотриманням журналістських стандартів, перевіркою інформації та етичною відповідальністю;
- по-третє, комунікативний вимір, що охоплює здатність медіа вибудовувати ефективні кризові комунікації з органами влади, громадськими інституціями та населенням.

Саме цей аспект забезпечує стабілізацію інформаційного середовища в періоди надзвичайних ситуацій, де на думку В. Овсяник «кризові комунікації виступають інструментом зниження соціальної напруги»<sup>6</sup>.

Регіональна медіарезистентність також передбачає активну протидію дезінформації та маніпуляціям, що особливо важливо в умовах гібридної війни. Як зазначають дослідники, «інформаційні атаки часто спрямовані саме на локальний рівень, де вони можуть мати найбільший соціальний ефект»<sup>7</sup>.

Реалізація регіональної медіарезистентності відбувається через низку стратегічних комунікативних практик, спрямованих на забезпечення стійкості локального інформаційного простору в умовах криз і загроз. У теоретичному вимірі ці практики розглядаються як системно організована діяльність регіональних медіа, що поєднує інформаційне реагування, управління смислами та підтримку суспільної довіри. Стратегічні комунікативні практики передбачають не лише оперативне інформування аудиторії, а й свідоме конструювання комунікаційних моделей, здатних мінімізувати деструктивний вплив дезінформації, чуток і маніпулятивних наративів.

<sup>4</sup> Мітчук, О. А., & Матвійчук, А. В. (2025), «Функціональні характеристики регіональних медіа під час війни (на прикладі рівненської області)», *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 36(75), 4, 125–137.

<sup>5</sup> Там само.

<sup>6</sup> Овсяник, В. М. (2018), «Кризові комунікації в умовах надзвичайних ситуацій», *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління*, (2), 105–111.

<sup>7</sup> Вовк, Н., & Мохнар, Л. (2021), «Комунікативна складова організації та здійснення антикризового управління», *Вісник Національного університету оборони України*, 59(1), 63–71.

У межах концепції інформаційної безпеки регіональні медіа виступають активними суб'єктами стратегічної комунікації, які забезпечують координацію між органами влади, інституціями громадянського суспільства та місцевими громадами. Саме через такі практики формується здатність медіасистеми адаптуватися до змінних умов, зберігати функціональну стабільність і підтримувати соціальну згуртованість. Теоретично це означає перехід від реактивної моделі комунікації до проактивної, орієнтованої на попередження кризових явищ та управління інформаційними ризиками.

Стратегічні комунікативні практики також пов'язані з професійними стандартами журналістики, етичними нормами та відповідальністю за наслідки поширюваного контенту. У цьому контексті регіональна медіарезистентність формується, як результат узгодженої дії редакційних стратегій, кризових протоколів комунікації та аналітичного осмислення локального контексту.

Реалізація регіональної медіарезистентності через стратегічні комунікативні практики постає як ключовий механізм підтримки інформаційної стабільності та соціальної стійкості регіонів у сучасних кризових умовах. Вона здійснюється через комплекс взаємопов'язаних стратегічних комунікативних практик, спрямованих на забезпечення безперервності інформування, координації дій та професійної стійкості медіасередовища.

Одним із визначальних напрямів є створення резервних каналів комунікації. У разі відключення або обмеження функціонування традиційних засобів поширення інформації регіональні редакції оперативно переходять на використання цифрових платформ, зокрема телеграм-каналів, вайбер-спільнот і соціальних мереж, що дозволяє зберігати сталість інформаційних потоків. Такий підхід відповідає логіці антикризового управління, яке, за висновками Н. Вовк та Л. Мохнар «передбачає завчасну підготовку альтернативних шляхів комунікації та передачі суспільно значущих повідомлень»<sup>8</sup>.

Важливою складовою реалізації медіарезистентності є оперативна взаємодія регіональних медіа з державними інституціями та ситуаційними центрами. На думку вчених Н. Вовк та Л. Мохнар «ефективні кризові комунікації потребують від медіа системного доступу до перевірених офіційних джерел, а від органів влади – проактивної та прозорої комунікаційної стратегії»<sup>9</sup>.

У цьому процесі регіональні медіа виконують посередницьку функцію, адаптуючи офіційну інформацію до локального контексту та потреб конкретних громад, що є критично важливим для забезпечення інформаційної безпеки.

Не менш значущим чинником виступає розвиток мультимедійних компетентностей і безпекової культури журналістів. Професійна діяльність у умовах воєнної кризи «вимагає від представників медіа володіння навичками цифрової та інформаційної безпеки, домедичної допомоги, а також психологічної стійкості»<sup>10</sup>, на що звертає увагу В. Андрушків.

<sup>8</sup> Вовк, Н., & Мохнар, Л. (2021), «Комунікативна складова організації та здійснення антикризового управління», *Вісник Національного університету оборони України*, 59(1), 63–71.

<sup>9</sup> Мітчук, О. А., & Цевух, А. І. (2025), «Стратегічна комунікація державних інституцій: виклики та можливості для України і світу», *Національні інтереси України*, 7(12), 386–399.

<sup>10</sup> Андрушків, В. (2024), «Робота редакцій і журналістів регіональних медіа у сучасних умовах», *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 35 (74) (3), ч. 2. с. 156.

Формування таких компетентностей безпосередньо сприяє посиленню інституційної стійкості регіональних медіа та їх здатності виконувати суспільно значущі функції в умовах тривалої кризи.

У контексті протидії дезінформації, регіональна медіарезистентність проявляється у швидкому спростуванні фейків, які часто мають гіперлокальний характер (наприклад, неправдива інформація про діяльність місцевих органів влади чи гуманітарну ситуацію).

Медіа, які мають глибоку інтеграцію в місцеву громаду, швидше можуть перевірити та спростувати таку інформацію, що значно знижує її деструктивний потенціал. Досвід функціонування регіональних медіа під час війни підтверджує, що саме місцеві новини та історії, незважаючи на їх «екзистенційний дискурс»<sup>11</sup>, мають найбільший вплив на підтримання бойового духу та стійкості населення.

Забезпечуючи безперервність якісного, перевіреного контенту, регіональні медіасистеми вибудовують потужний щит проти інформаційної агресії, перетворюючись із простого джерела новин на інструмент національної та локальної безпеки.

Регіональні медіа стають не лише ретрансляторами інформації, а повноцінними суб'єктами інформаційної безпеки та кризового управління.

**Результати і перспективи подальших досліджень.** Результати дослідження засвідчують, що регіональна медіарезистентність є ключовим чинником стабільності локального інформаційного простору та ефективності кризових комунікацій. Її формування залежить від поєднання професійних, організаційних і комунікативних ресурсів регіональних медіа, а також від рівня їх інтеграції у систему стратегічних комунікацій.

Результати дослідження дозволили концептуалізувати поняття «регіональна медіарезистентність» як інтегративну здатність, що є критичною умовою для забезпечення інформаційної безпеки на локальному рівні, особливо в умовах війни та надзвичайних ситуацій. Стійкість регіональних медіа виходить за рамки простих кризових комунікацій, включаючи інфраструктурні, інституційні та комунікативні аспекти. Аналіз функціональних характеристик регіональних медіа показав, що їхня роль трансформувалася від традиційної інформуючої до ключової мобілізаційної та психологічно-стабілізуючої. У подальшому обговоренні варто наголосити, що інвестиції у регіональну медіарезистентність – це прямі інвестиції у національну безпеку.

Перспективи подальших досліджень включають розробку кількісних та якісних методик для вимірювання рівня медіарезистентності в різних регіонах України, що пов'язані з емпіричним аналізом практик регіональних медіа в різних регіонах України, розробкою індикаторів оцінювання рівня медіарезистентності та вивченням взаємодії регіональних медіа з органами влади та громадянським суспільством у кризових умовах.

**Висновки.** У підсумку проведеного дослідження встановлено, що в умовах сучасних гібридних загроз і повномасштабних військових конфліктів інформаційна безпека набуває комплексного характеру та безпосередньо пов'язується зі стійкістю системи суспільних комунікацій. Особливе місце в цій системі належить регіональ-

<sup>11</sup> Artyukh, V., Sadivnychy, V., Mitchuk, O., Yatsenko, H., Sypchenko, I., & Zykun, N. (2025), «Existential discourse and communicative strategy of philosophical journalism of Ukrainian emigration after World War II», *Journal of Cultural Analysis and Social Change*, 10(2), 4797–4804.



ним медіа, які функціонують у безпосередній близькості до локальних спільнот і виконують роль ключового комунікаційного посередника між органами влади, інституціями громадянського суспільства та населенням. Така специфіка зумовлює одночасно високий рівень довіри до регіональних медіа та їх підвищену вразливість до інформаційно-психологічних впливів.

У межах дослідження обґрунтовано доцільність використання поняття регіональної медіарезистентності, як узагальнюючої наукової категорії для опису стійкості локального медіапростору. Регіональна медіарезистентність інтерпретується як системна характеристика, що поєднує здатність регіональних медіа до адаптації, збереження функціональної ефективності та дотримання соціальної відповідальності в умовах кризових викликів. Такий підхід дозволяє подолати фрагментарність наявних наукових розвідок і забезпечує цілісне бачення ролі регіональних медіа в системі інформаційної безпеки та кризових комунікацій.

Отримані результати свідчать, що рівень регіональної медіарезистентності визначається сукупністю організаційних, професійних і комунікативних чинників, зокрема розвитком стратегічних комунікативних практик, ефективною взаємодією з державними інституціями та готовністю журналістів працювати в умовах підвищених ризиків. Саме інтеграція цих елементів формує здатність регіональних медіа підтримувати інформаційну стабільність і соціальну стійкість регіонів. Регіональна медіарезистентність постає як важливий складник сучасної системи інформаційної безпеки, що потребує подальшого теоретичного уточнення та емпіричного вивчення.

#### СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрушків, В. (2024), «Робота редакцій і журналістів регіональних медіа у сучасних умовах», *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 35 (74) (3), ч. 2. с. 156.
2. Бистров, А. (2025), «Кризові комунікації українських медіа періоду повномасштабного вторгнення: теоретичний аспект», *Образ*, 2(48), 81–92.
3. Блінов, Є. (2024), «Вплив повномасштабної війни на розвиток українських регіональних медіа», *The Facets of History*, 5(13), 219–229.
4. Вовк, Н., & Мохнар, Л. (2021), «Комунікативна складова організації та здійснення антикризового управління», *Вісник Національного університету оборони України*, 59(1), 63–71.
5. Дзяна, Г. О., & Дзяний, Р. Б. (2022), «Управління комунікаціями в умовах криз», *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*, (2), 13–21.
6. Мітчук, О. А., & Матвійчук, А. В. (2025), «Функціональні характеристики регіональних медіа під час війни (на прикладі рівненської області)», *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*, 36(75), 4, 125–137.
7. Мітчук, О. А., & Цевух, А. І. (2025), «Стратегічна комунікація державних інституцій: виклики та можливості для України і світу», *Національні інтереси України*, 7(12), 386–399.
8. Овсяник, В. М. (2018), «Кризові комунікації в умовах надзвичайних ситуацій», *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Серія: Державне управління*, (2), 105–111.

9. Сальнікова, О. Ф., Посмітюх, О. І., & Петренко, М. І. (2021), «Ситуаційний центр як ефективний механізм стратегічних комунікацій», *Інвестиції: практика та досвід*, (17), 62–66.
10. Хижняк, Л. М., & Хижняк, К. В. (2017), «Кризові ситуації, кризові комунікації й пошук нового формату управлінських практик», *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики*, (76), 166–173.
11. Artyukh, V., Sadivnychyi, V., Mitchuk, O., Yatsenko, H., Sypchenko, I., & Zykun, N. (2025), «Existential discourse and communicative strategy of philosophical journalism of Ukrainian emigration after World War II», *Journal of Cultural Analysis and Social Change*, 10(2), 4797–4804.

## REFERENCES

1. Andrushkiv, V. (2024), “The Work of Editorial Offices and Journalists of Regional Media in Contemporary Conditions”, *Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series: Philology. Journalism*, 35(74)(3), part 2, p. 156.
2. Bystrov, A. (2025), “Crisis Communications of Ukrainian Media During the Period of Full-Scale Invasion: Theoretical Aspect”, *Obraz*, 2(48), pp. 81–92.
3. Blinov, Ye. (2024), “The Impact of the Full-Scale War on the Development of Ukrainian Regional Media”, *The Facets of History*, 5(13), pp. 219–229.
4. Vovk, N. and Mokhnar, L. (2021), “The Communicative Component of Organizing and Implementing Anti-Crisis Management”, *Bulletin of the National Defence University of Ukraine*, 59(1), pp. 63–71.
5. Dziana, H. O. and Dzianyiy, R. B. (2022), “Communication Management in Crisis Conditions”, *Dnipro Scientific Journal of Public Administration, Psychology and Law*, (2), pp. 13–21.
6. Mitchuk, O. A. and Matviichuk, A. V. (2025), “Functional Characteristics of Regional Media During the War (Case Study of Rivne Region)”, *Scientific Notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series: Philology. Journalism*, 36(75)(4), pp. 125–137.
7. Mitchuk, O. A. and Tsevukh, A. I. (2025), “Strategic Communication of State Institutions: Challenges and Opportunities for Ukraine and the World”, *National Interests of Ukraine*, 7(12), pp. 386–399.
8. Ovsianyyk, V. M. (2018), “Crisis Communications in Emergency Situations”, *Bulletin of the National Academy for Public Administration under the President of Ukraine. Series: Public Administration*, (2), pp. 105–111.
9. Salnikova, O. F., Posmitiukh, O. I. and Petrenko, M. I. (2021), “Situation Center as an Effective Mechanism of Strategic Communications”, *Investments: Practice and Experience*, (17), pp. 62–66.
10. Khyzhniak, L. M. and Khyzhniak, K. V. (2017), “Crisis Situations, Crisis Communications and the Search for a New Format of Managerial Practices”, *Social Technologies: Current Issues of Theory and Practice*, (76), pp. 166–173.
11. Artyukh, V., Sadivnychyi, V., Mitchuk, O., Yatsenko, H., Sypchenko, I. and Zykun, N. (2025), “Existential Discourse and Communicative Strategy of Philosophical Journalism of Ukrainian Emigration after World War II”, *Journal of Cultural Analysis and Social Change*, 10(2), pp. 4797–4804.



## REGIONAL MEDIA RESISTANCE IN THE SYSTEM OF INFORMATION SECURITY AND CRISIS COMMUNICATIONS

**Olga Mitchuk**

*National University of Water Management and Environmental Management*

*Soborna Str., 11, Rivne, Ukraine, 33028*

*e-mail: [o.a.mitchuk@nuwm.edu.ua](mailto:o.a.mitchuk@nuwm.edu.ua)*

*<https://orcid.org/0000-0002-1011-7320>*

The article is devoted to the theoretical and methodological understanding of the phenomenon of regional media resistance in the context of modern hybrid threats and full-scale military conflicts. It is substantiated that in the situation of the transformation of the information sphere into one of the key spaces of confrontation, regional media acquire the status of an important element of the information security and crisis communications system. Their functioning takes place in a specific local context, which combines a high level of trust from the audience and increased vulnerability to informational and psychological influences, disinformation and manipulative narratives.

The article emphasises that regional media perform not only informational, but also stabilising and coordinating functions, ensuring operational communication between authorities, emergency services and local communities in conditions of crisis load. It was determined that the existing scientific problem lies in the lack of a holistic conceptual approach to the interpretation of regional media resistance as a systemic characteristic of information security. Within the framework of the study, regional media resistance is considered as an integral property of the local media environment, which ensures the preservation of its functional efficiency, the ability to adapt and perform socially significant communicative tasks in crisis conditions.

The purpose of the article is to provide a theoretical and methodological justification of the concept of regional media resistance and to analyse its role in the system of information security and crisis communications. To achieve the set goal, the conceptualisation of the studied concept was carried out, the theoretical foundations of crisis communications and media resistance in wartime were analysed, and the key structural and functional features of regional media adaptation to modern security challenges were identified.

*Keywords:* regional media, media resistance, information security, crisis communications.

Отримано редакцією видання / Received: 14.12.2025

Прорецензовано / Revised: 16.12.2025

Схвалено до друку / Accepted: 22.12.2025

Опубліковано на сайті видання / Published on the publication's website: 27.01.2026